טו א ב מיי' פ"ב מהל' נדרים הלכה ד סמג לאוין רמב עוש"ע י"ד סימן רי"ח סעיף ב : טז ג מיי' שם הלכה ה עוש"ע שם סעיף ג :

תוספות

רבא אמר כגון שהתנה. פי' הכא בשעת נדר ומיהו מסתפינא דבשעת נדר לא מהני אלא בשעת הפרה כדאמרינן בפ' נערה שנתפתתה (כתובות דף מה:) גבי נדר דעונה ומיהו אפשר דהכא מהני בשעת נדר משום דאין לו הפרה אלא מכח בעלה ולא מכח עצמו ומיהו קשה דבפרק בתרא (לקמן דף פב:) גבי נדר דעונה אמרינן דאפילו בשעת נדר לא מהני ומיהו אפשר דהתם שאני דאיכא למימר דלא ידעה שיש לה הפרה ולא חשיבה ליה כשעת נדר אבל הכא ידעה שיש לה הפרה ולא חשיבה ליה כשעת נדר ומיהו קשה דבפרק בתרא (לקמן דף פב:) גבי נדר דעונה אמרינן דאפילו בשעת נדר לא מהני ומיהו אפשר דהתם שאני דאיכא למימר דלא ידעה שיש לה הפרה ולא חשיבה ליה כשעת נדר ומיהו קשה דבפרק בתרא (לקמן דף פב:) גבי נדר דעונה אמרינן דאפילו בשעת נדר לא מהני ומיהו אפשר דהתם שאני דאיכא למימר דלא ידעה שיש לה הפרה ולא חשיבה ליה כשעת נדר

נוסח ראשון (ויקרא ט"ו) ויקרא אהרן... ויאמר... **מתנה** ◇ **אחר אחר** ובמקצת מקומות **בלעם בן בעור**

חסורי מיחסרא והכי קתני הרוצה שיאכל אצלו חבירו ומסרב בו ומדירו, נדרי זרזין הוא, הרוצה שלא יתקיימו נדריו ויאמר כל נדר שאני יעמוד בראש השנה ויאמר כל נדר שאני עתיד לידור יהא בטל ובלבד שיהא רצוי בשעת הנדר אי זכור, לעקריה לתנאיה וקיים ליה לנדריה? אמר אביי תני ובלבד שלא יהא זכור בשעת הנדר רבא אמר לעולם כדאמרינן מעיקרא, הכא במאי עסקינן בנון שהתנה בראש השנה ולא ידע במה התנה והשתא קא נדר, אי זכור בשעת הנדר ואמר על דעת הראשונה אני נודר נדריה ליתי ביה ממשא לא אמר על דעת הראשונה אני נודר עקריה לתנאיה וחיים לנדריה. רב הונא בר חנינא סבר למידרשיה בפרקא אמר ליה רבא תנא קא מסתים להו סתומי כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים ואת דרשת ליה בפרקא? איבעיא להו פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר בן יעקב או לא ואת"ל פליגי הלכתא כותיה או לא? ת"ש דתנן האומר לחבירו קונם

נוסח (ד' כ"ג) **האם החכם חולקים על האם'** וסוברים **קנדי ניונין** ל"ב ע"ב ד"ה אלא ואחר (כדקתני... **טעמא מ"ט** (ב"ק ק"ב ע"ב) **או ד"ה נדרי נדרין אלא באמת** תוי' ד"ה אלא **אחרונה** (ד' כ"ג) **(אחרים) דוחה דחה חולקים** **דחה**

(לעיל ד' כ"ג) **(אחרים) דוחה דחה חולקים** **דחה**

(נזיר ל"ב) מסורי מסתברא. מתני' והכי קתני הרוצה שיאכל כו': **בלבד שיהא זכור בשעת נדרו.** תימה הכא מבעי ליה לתנא דמתני' למיתני בלבד שיהא זכור בשעת נדרו דמשמע דבשעת נדרו בעי זכור ולא בשעת הפרה ומיהו אפשר דמשום דבעי למיתני נמי בסיפא בלבד שיהא זכור בשעת הפרה לא בעי למיתני בשעת נדרו דמשמע דבשעת נדרו לא בעי זכור אלא בשעת הפרה ומיהו קשה דבפרק בתרא (לקמן דף פב:) גבי נדר דעונה אמרינן דאפילו בשעת נדר לא מהני ומיהו אפשר דהתם שאני דאיכא למימר דלא ידעה שיש לה הפרה ולא חשיבה ליה כשעת נדר